

Algunes claus per al nou any

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Els desigs per a un millor any nou aquest any tenien més sentit que mai entre els empresaris. Però caldrà posar-hi alguna cosa més que esforç i diners públics per veure'n resultats. D'entrada, ja veurem si els brots alemanys, francesos o americans arribaran a incidir amb força enguany o si trigaran més. Allà el totxo era una part de l'economia i aquí ho era gairebé tot; allà un dels fonaments per al seu repunt ha estat una base sòlida per a la innovació mentre aquí molts investigadors fan les maletes davant dels anuncis de retallada generalitzada; allà, hi ha empreses pròpies que són punteres a nivell internacional i aquí el teixit productiu està ben dominat per sucursals de les empreses d'allà, que és on es prenen les decisions i on s'hi genera el major valor afegit; allà ha augmentat la productivitat i aquí no s'ha mogut; allà han vetllat perquè els diners públics invertits no hipotequessin futures generacions i aquí correm sobre un cavall desbocat.

Els empresaris, per començar, farien bé d'abandonar alguns hàbits que els han caracteritzat massa sovint. En primer lloc, haurien de comprendre per què s'ha originat la crisi i, sobretot, per què i com ha afectat la seva empresa. A partir d'aquest punt, buscar oportunitats –que hi són- i trobar la seva posició estratègica en un entorn diferent; i també haurien de compartir informació significativa amb els socis, si és el cas, i amb els seus col·laboradors –al cap i a la fi, aquests no són els causants de la crisi!-; la transparència farà que es comprometin en la recerca de vies de sortida. Com en totes les crisis, n'hi haurà que s'enganxaran al carro europeu i n'hi haurà que esperaran un any més per formular el mateix desig.